

Quadern de cultura

Vianants Dansa, un xoc de llums

Ferran MARÍN

Set ballarins, cinc coreògrafs, quatre fotògrafs, dos dibuixants, una figurinista, un estampador, una sastressa, un dissenyador gràfic, un bon grapat de músics, trenta mil vats de llum, dotze sofisticats projectors de diapositives, proveïts de quatre unitats de fosa, controlades per una complexa memòria..., són alguns dels elements que, per addició i quasi perfecta conjunció, integren l'espectacle *Vianants* del grup Vianants Dansa.

Vianants és la coincidència entre un professional de la fotografia —Pere Pau Hernández— i un grapat de professionals de la dansa —Gracel Meneu, Empar Zamora, Isabel Nàcher...—. Es tracta d'un espectacle en el més ampli sentit de la paraula; hi ha música, gest, imatges que bombardegen l'escenari, mitjançant quatre superfícies translúcides; es projecten des de darrere l'escenari multitud de fotografies, maquetes, fins i tot fotocòpies, les quals donen una àmplia diversitat de marcs, on es desenvolupen les evolucions dels ballarins.

Amb una estètica urbana, *Vianants* recull al seu muntatge —estrenat la setmana passada dins els «Festivals de juliol» de l'Ajuntament de València— gests quotidians, moviments de cada dia, actius immediatament vi-

/ J. Garcia Poveda
Vianants representa moltes hores de treball

tals, i tot això amb les llums i les ombres de la ciutat. És un xoc de llums; un xoc que sembla generar les figures que travessen els

La llum hi és un element bàsic

/ J. Garcia Poveda

8 x 4 metres, si fa no fa, de l'escenari. Llum sobre quatre llenços, sobre un casc que pren vida inopinadament, sobre un banc on lluiten per seure un grup de persones, llum sense la qual es retallen les siluetes dels intèrprets, llum que —com el sol— marca l'inici i el final d'un cicle.

No hi ha a *Vianants* una linealitat a l'ús; hi hauria, en tot cas, una linealitat conceptualitzada, del mínim gest i l'expressió despullada d'ornamentació. Un objecte —un casc, unes ulleres, un banc, uns barrets...—, un sobri vestuari, una música eficaç i uns moviments precisos dels set professionals, constitueixen l'utilatge bàsic del grup.

Set milions d'inversió...

Vicent Tamarit és un vell conegut del món de la imatge i la promoció cultural en València. «És la primera vegada que faig un treball relacionat amb la dansa. Vaig animar-me a treballar la producció de *Vianants* després d'haver vist la viabilitat immediata del projecte. Vaig veure l'entusiasme del grup; han treballat moltes hores —sense cobrar un duro, de moment—, al llarg de vuit mesos. Vaig comprovar que la gent s'ho estava prenent molt seriosament. Crec que aquest va ser el moriu definitiu perquè jo m'hi incorporàs...».

Vianants necessita una bona inversió particular. «El cost total de l'espectacle s'acosta als set milions de pessetes. Vam començar per l'aportació de petites quantitats entre tots nosaltres. Entre la subvenció de la Diputació de València i una altra que hem aconseguit del Ministeri de Cultura espanyol, més concretament del seu Institut de la Joventut, tenim el 20 % del pressupost cobert. Un altre 10 % ve de les actuacions que ja tenim contractades des d'aquest moment. Imagina't, doncs, les peles que encara ens falten per arribar a cobrir-ne el cost global. Encara que no ho sembla, muntar *Vianants* és realment car. No tant per les necessitats personals com pel preu de tot el material tècnic necessari».

«De moment, ens veiem obligats a llogar els projectors i les unitats de fosa